

TUNCAY BÜLBÜL**

Muhibbî'nin "Gibi" Redifli Gazeline Ebussuûd Efendi'nin Bilinmeyen Bir Naziresi*

An Unrecognized Response of Ebussuûd Efendi for
The Lyric With Repeated Voice "Gibi" of Muhibbî

Ö Z E T

Muhibbî mahlasıyla şiirler yazan Kânûnî Sultan Süleyman klasik Türk edebiyatının en hacimli divanına sahip şairlerindedir. Saltanat yıllarının büyük bölümünü seferlerde geçiren Kânûnî'nin zafer ve seferlerle dolu ömründe şiire zaman ayırabilmesi onun ruhunun inceliğini ortaya koyan en önemli göstergelerdendir.

Muhibbî'nin en meşhur şiiri şüphesiz ki "Halk içinde mu'teber bir nesne yok devlet gibi / Olmaya cihânda devlet bir nefes sıhhat gibi" matlâyıyla başlayan gazelidir. Bu şiirin bu derece beğenilmesinin temel sebebi Osmanlı Devleti gibi büyük bir cihan deoletin en muktedir padişahı olan Kânûnî gibi bir sultanın "sıhhat" kavramını "devlet" kavramının üstünde konumlandırması olmalıdır. Bu çalışmada, Muhibbî'ye ait olan "gibi" redifli gazele Kânûnî Sultan Süleyman'ın en ünlü şeyhülislamlarından Ebussuûd Efendi'nin yazdığı nazire söz konusu edilecektir.

ANAHTAR KELİMELE R

Muhibbî, Ebussud Efendi, Nazire.

ABSTRACT

Süleyman the Magnificent who wrote poems under the nickname of Muhibbi is one of the poets who has the most voluminous council of classical Turkish literature. For Süleyman the Magnificent who spent most of years of his reign in wars, making time for poems in a life which is full of wars and victory is one of the most important indicators which reveals the grace of his soul.

Undoubtedly, the most famous poem of Muhibbi is the lyric which begins with the verse of "Halk içinde mu'teber bir nesne yok devlet gibi / Olmaya cihânda devlet bir nefes sıhhat gibi"

The root cause for this poem to be liked that much should be putting "the concept of wellness ahead" "the concept of state" of Süleyman The Magnificent who is the most capable Sultan of a great world state like Ottoman Empire.

In this article, the response written by Ebussuûd Efendi who was one of the most famous Shaykh al-Islams of Süleyman the Magnificent will be dragged into the lyric with the repeated voice "Gibi" which belongs to Muhibbi.

KEYWORDS

Muhibbî, Ebussud Efendi, Repeated Voice.

* Makalenin Geliş Tarihi: 20.11.2016/ Kabul Tarihi: 28.11.2016

** Doç. Dr., Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, (tuncaybulbul@gmail.com).

Kânûnî Sultan Süleyman döneminde 28 yıl 11 ay şeyhülislamlık yapmış olan Ebussuûd Efendi sahip olduğu ilmî potansiyel sayesinde gerek kendi dönemine ve gerekse kendinden sonraki dönemlere etki etmiş bir kişiliktir¹. Diğer taraftan, Ebussuûd Efendi ilmî donanımı dolayısıyla Kânûnî Sultan Süleyman'ın da büyük takdir ve teveccühünü kazanmıştır. Hatta Kânûnî, Ebussuûd Efendi'ye yazdığı bir mektubuna "Halde haldaşım, sinde sindaşım, âhret karındaşım, tarîk-ı hakdaşım Molla Ebussuûd Efendi hazretleri" diye başlayarak kendisine olan yakınlığını ifade etmiştir (Akgündüz 1994: 366).

Muhibbî mahlasıyla şiirler yazan Kânûnî Sultan Süleyman'ın en ünlü şiirlerinden birisi "Halk içinde mu'teber bir nesne yok devlet gibi / Olmaya cihânda devlet bir nefes sıhhat gibi" matla'ıyla başlayan gazelidir. Klasik Türk edebiyatında en çok şiir yazan şairler sıralamasında başı çeken Muhibbî'nin² özellikle bu şiiriyle dikkati çekmesi ayrıca üzerinde durulması gereken bir durumdur. Çünkü "cihân devleti" konumundaki Osmanlı Devleti'nin en parlak padişahı olan Kânûnî Sultan Süleyman'ın, "sıhhat"e "devlet" kavramının üzerinde bir konumda vurgu yapması şiiri çarpıcı kılan unsurlardandır.

Muhibbî'nin bu şiirinin bir şiire nazire ya da bu şiire yazılmış bir nazire olup olmadığını anlaşılması için nazire mecmuaları tarandı. Edirneli Nazmî'nin Mecmâ'ü'n-Nezâ'ir'i, Pervâne Bey Mecmuası ve Hacı Kemâl'in Câmî'ü'n-Nezâ'ir'inde bu şiire yazılmış bir nazireye rastlanmadı (Morkoç Ertek 2003; Köksal 2012; Gıynaş 2013). Diğer taraftan bu şiirin başka bir şiire nazire olduğuna dair de herhangi bir ipucuna rastlanmadı.

Âşık Çelebi'nin Tercüme-i Tibre'l-Mesbûk fi Nasâyihî'l-Vüzerâ ve'l-Mülûk adlı eserinin TBMM Kütüphanesi 06 TBMM SS 249 numarada kayıtlı bir nüshasının sonunda Muhibbî'nin "gibi" redifli gazeline yine

¹ Şeyhülislam Ebussuûd Efendi'nin biyografisi ile ilgili ayrıntılı bilgi için bkz. (Akgündüz 1994; Aksu 1998; İslam Âlimleri Ansiklopedisi 1991; Kaya 2010; Özcan 1999; Pala 1996; Uğur 1974; Bakırcı 2003).

² Muhibbî Dîvânı üzerine son çalışma Prof. Dr. Kemal Yavuz ve Prof. Dr. Orhan Yavuz tarafından yapılmıştır. Bu çalışma, Muhibbî Dîvânı'nın ulaşılabilen tüm nüshalarının ve mecmuaların değerlendirilmesi sonucunda hazırlanan bir tenkitli metin çalışmasıdır. Bu çalışmaya göre Muhibbî Dîvânı'nda 4118 şiir bulunmaktadır (Yavuz ve Yavuz 2016).

dönemin ünlü simalarından Şeyhülislâm Ebussuûd Efendi'nin bir naziresine rastlandı. Ebussuûd Efendi'nin şiire olan ilgisi konuyla ilgilenenlerin malumudur. Ancak Ebussuûd Efendi'nin şiirleri göz önüne alındığında aşağıda metni verilecek olan şiirin özellikle hacim bakımından dikkat çekici olduğu aşikardır.

Bu şiirden ilk bahseden kişi Muhittin Eliaçık'tır (2009). Eliaçık, "Lefkoşe Kalesinin Fethini İlk Elden Anlatan Mühim Bir Mektup" adlı çalışmasında Lefkoşe Kalesinin fethiyle ilgili yazarı meçhul bir mektuptan bahseder. Mektubun yazarını tespit için ortaya koyduğu düşüncelerde mektubun yazarının Gelibolulu Mustafa Âli olabileceğiyle ilgili varsayımları tartışırken bu şiirden bahseder. Şiir, Muhittin Eliaçık'ın metnini yayımladığı mektubun yer aldığı mecmuada da vardır. Ancak burada şiirin şairiyle ilgili her hangi bir ipucu yoktur. Eliaçık çalışmasında bu şiirin içerik itibarıyla Mustafa Âli'nin olamayacağını, dolayısıyla da mektubun sahibinin de Mustafa Âli olduğu yönündeki düşüncelere de tedbirli yaklaşılması gerektiğini ifade etmiştir. Eliaçık çalışmasında 47 beyitlik bu şiirin ilk 12 beyti ile son 7 beytine yer verir (Eliaçık 2009: 30-33).

Metin

[67a] Ğazel-i merhûm Sultân Süleymân Hân *'aleyhi'r-rahmetü ve'l-ğufrân* hazretlerinin elfâz-ı dürer-bârlarıdır ki zıkr olunur

Halk içinde mu'teber bir nesne yok devlet gibi
Olmaya devlet cihânda bir nefes şîhhat gibi

Nazîre-i merhûmün ve mağfûrun leh şeyhü'l-İslâm ve müftiyü'l-enâm Ebu's-Su'ûd Efendi hazretlerinin âhîr-i 'ömrlerinde ğazel-i şehensâhiye nazîr idüp tesliye-i hâtîr-ı âtîr ve deryâ-te'âtur-ı hüsrevânî içün âvân-ı şebâb ve müşeybek-i amed ü reftenî ve tek ü püy-ı erzel-i 'ömr ve netîce-i 'irfân ve şemere-i 'amelleri yine müneccer [67b] olduğın her bir su'âl-i muqaddere cevâb içün kaşîde idüp rikâb-ı hümâyûn-ı Süleymânîye irsâl buyurup ba'de'n-nazar Sigetvar Seferi'ne müteveccih olmuşlardur *rahmehümâ Allâhü te'âlâ*.

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Gitdi hengâm-ı şebâb elden dem-i vuşlat gibi
Geldi eyyâm-ı meşîb irdi şeb-i firqat gibi

Şarşar-ı bād-ı fenâ yıkdı vücūdum haymesin
Çāk çāk itdi revākın cāme-i şıḥḥat gibi

Kāmetümden āfiyet dībāsın aldı rüzgār
Egnüme virdi belā āvāresin ḥil'at gibi

Gerdiş-i eyyām tayy itdi sicill-i ömrümi
Şol suṭürü maḥv olup ebter қalan ḥüccet gibi

Merr-i eyyām-ı şuhūr u kerr-i a'vām-ı duhūr
Қomadı tende mecāl ü rüḥda rāḥat gibi

Çokdi bünyān-ı beden bozuldı timsāl-i cesed
Deyr dīvārında yir yir bozulan şüret gibi

İ'timād itme 'acüz-ı dehre bir mekkāredür
İtmez eytāmına aṣlā meyl ü yā şefqat gibi

Aldayup zaḳḳüm-ı ḡam iṭ'ām ider ni'met diyü
Allāh niş-i belā nüş itdürür şerbet gibi

İḥtilāl irdi mizāca za'fa yüz tutdı ḳavī
Қalmadı a'zāda hergiz ḳuvvet ü ḳudret gibi

Her biri dünyā degerken bilmedüm kıymetlerin
Yok yire oldı hebā 'ömrüm girān-қıymet gibi

Tende tābuñ var iken şarf it ma'anī kesbine
Olmadı bī-çāre ben bī-çāre bī-tāḳat gibi

Za'f ile üftān u reftān 'ömr ser-ḥaddin geçüp
Bir 'aceb iḳlīme düşdüm 'ālem-i ḡurbet gibi

Hīç ehlinde enīs ü āşinādan kimse yok
Bulmadum hergiz birinde üns ü yā ülfet gibi

Ceyş-i hicrân eyledi tālân vücūdum şehrinî
Mülk-i dilde leşker-i cevri itdügi gâret gibi

Hân mân-ı dil yıkıldı kalmadı taş üzre taş
Dest-i devr ü cevri ile vîrân olan milket gibi

Ten hişârın top-ı gam yıkdı 'aceb bu kim henüz
Diñmez âhum gülğuli şâm u şehir nevbet gibi

Dikilür burc-ı bedende yir yir itdükde fiğân
Âh-ı dil-süzüm duhâmı göklere râyet gibi

Geldi idrâke hâlel gitdi meşâ'irden şu'ür
Kalmadı bir şihhat üzre sem' ü yâ rü'yet gibi [68a]

Eşk-i pür-ğün tutdı ser-tâ-ser cihân etrâfını
Dem-be-dem zeyl-i ufqda görinen hamret gibi

Revnağ-ı eyyâm kalmadı dahı 'id-i şerîf
Gözüme dünyâ görünür gâyr-ı mâhiyyet gibi

Şanuram âfâkı tutdı nâr-âşüb fiten
Sîne-i süzânum içre âteş-i hasret gibi

Bir zamân idi ki bâğ u râğa kıldukça güzer
Görinürdi her kenârı gülşen-i cennet gibi

Şimdi ol hâlâtuñ oldu cümlesi h'vâb u hayâl
'Âlem-i rü'yâda idrâk olunan hâlet gibi

Bezm-gâh-ı üns iken görsem gelür şimdi baña
Şahn-ı gülzâr-ı İrem tehiyye-i vahşet gibi

Nağme-i bülbül ferağ-bağş u sürür-encâm iken
Gam-fezâ oldu şadâ-yı büm-ı pür-nekbet gibi

Mülk-i şihhatde iğâmet müddeti oldu temâm
Görinen şehir-i 'adem iklîmine rihlet gibi

Virse ger devrân zimâmın kabza-i tedbîrüne
Görmeseñ hergiz birinde zağmet ü şiddet gibi

Olsa mirkāt-ı celālūñ pāye-i Behrām-maḡarr
‘Ayn-ı ‘ālem görmese ‘ömrinde ol rif’at gibi

Şun’-ı bī-hemtāsına nisbet vücūd-ı kāyināt
Tāk-ı Kistrā ḡaşr-ı Ḳayşer muḡtaşar şan’at gibi

Şanma kim dest-i ḡavādiş aña te’şīr itmeye
İrmeye eyvānuna bir raḡne-i iffet gibi

Ferḡadine hem-ser ü cevzāya olsañ hem-‘inān
Āsmān olsa yirūñ mihr-i felek rütbet gibi

Āftāb-ı ‘ömrüñe bir gün irür nā-geh kūsūf
‘Āleme tābān iken nūruñ ḡılur zulmet gibi

Dās şeklinde görinen çarḡda şanma ḡilālī
Ḥāşılı ‘ömrünü ḡalḡuñ biçmek ālet gibi

Yā kemāl-i ḡabza-i ḡudretdür ehl-i ‘āleme
Atmaḡa tīr-i ḡazā-yı nāvek-i miḡnet gibi

Bezm-i ḡitī ehlinūñ yā kāse-i i’ mārını
Eksilüp ki ḡolduḡın eş’ār ider ālet gibi

Belki cümle heykel eflāk ü evzā’-ı nücūm
‘Ālemūñ şekl-i fenāsın bildürür hey’et gibi

‘Ālem-i kevn ü fesād aşḡābına mevt ü fenā
Muḡtezā-yı ḡükm ü ḡab’ u mūcib-i ḡilḡat gibi

Bu ḡüzē-ḡāh-ı fenā şaḡtında ümmīd-i beḡā
Eylemek fikr ü ḡayāl ü bāḡıl emniyyet gibi

‘Āleme beyhūde baḡma eyle im’ān-ı nazar
Şun’-ı üstād-ı ezelde nāḡır-ı ‘ibret gibi [68b]

Her biri zerrāt-ı ekvānuñ lisān-ı ḡāliyle
Keşf ider sırr-ı cihānı nāḡıḡ-ı ḡikmet gibi

Meskenet tācını iksīr-i sa’adet bil şaḡın
Eyleme cāh u celāle meyl ü yā raḡbet gibi

Vāḡıf olmaz bār-ḡāh-ı ‘ālemūñ tertībine
Bilmeyen şaff-ı ni’ālī mesned-i ‘izzet gibi

Sa'y kııl fehmi-rumüz-ı kâyinâta gerçi kim
 Kûnh-i esrârına irmez 'aql u yâ fikret gibi
 'İlm ü 'irfân mesleğinde eyledüm sa'y-ı cemîl
 İtdüm erbâb-ı himem itdükleri himmet gibi
 Keşf-i esrâr-ı dakâyıkda besî çekdüm 'anâ
 İtmedüm ol bâbda ihmâl ü yâ ğaflet gibi
 Merşad-ı enzârum oldı gâh evc ü geh hadîd
 Cüst ü cûda işler itdüm hâriq-i 'âdet gibi
 Mevķıf-ı hayretten özge bir maķâma irmedüm
 Müntehâ-yı râh-ı 'irfân vâdî-i hayret gibi

SONUÇ

Şeyhülislâm Ebussuûd Efendi, Kânûnî Sultan Süleymân döneminin en önemli simalarındandır. Tefsirden hukuğa, akaiden tıbbâ kadar pek çok eser kaleme almış olan Ebussuûd Efendi'nin fazla olmasa da Türkçe ve Arapça şiirleri de bulunmaktadır (Akgündüz 1994: 367). Ebussuûd Efendi'nin müstakil şiir denemelerinin yanında mektuplarının arasına da zaman zaman şiirler serpiştirdiği, hatta bir mektubunu Türkçe bir şiir şeklinde kaleme aldığı görülmektedir (Dağlar 2001: 100-101).

Bu çalışmada Muhibbî'nin 5 beyitlik ünlü şiirine Ebussuûd Efendi'nin yazdığı 47 beyitlik bir şiir konu edildi. Ebussuûd Efendi'nin bu uzun şiiri bir bakıma Muhibbî'nin 5 beyitlik gazelinin detaylandırılmış hali gibi durmaktadır. Çünkü Muhibbî gazelinde bu dünyanın geçiciliğini ve değersizliğini 5 beyitle anlatmaya çalışırken Ebussuûd Efendi bu durumu etraflı bir şekilde şiirine konu etmiştir. Diğer taraftan bu şiir aynı zamanda Ebussuûd Efendi'nin yaşlılıktan, kocalıktan bir şikayetlenmesi olarak da görülebilir. Çünkü şair şiirine gençlik günlerinin gittiğini ve yaşlılık günlerinin tıpkı bir ayrılık gecesi gibi kapısına dayandığını söyleyerek başlamaktadır. Bu açıdan bakıldığında şairin dünyanın geçiciliğini ve hayatın aldatıcılığını ihtiyarladıktan sonra görebildiğini de söylemek mümkündür.

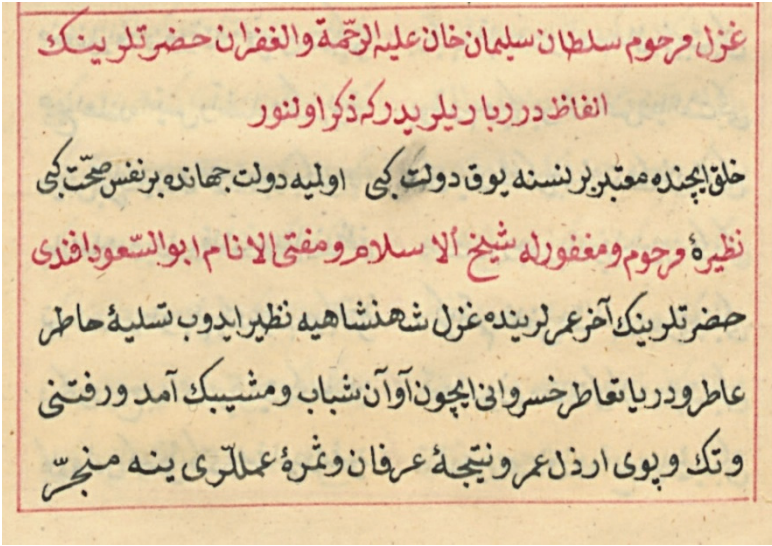
Sonuç olarak bu çalışma Ebussuûd Efendi'nin 47 beyitlik bir şiirini ortaya koymaya çalışmıştır. Bu şiir, elde pek fazla şiiri bulunmayan Ebussuûd Efendi'nin şairliği hakkında çok net bilgiler vermese de onun şiire hakimiyeti hakkında ipuçları sunabilecek bir hacme sahiptir. Diğer taraftan bu çalışma, Ebussuûd Efendi'nin daha başka şiirlerinin de olabileceğini, yapılacak detaylı araştırmalarla bunların da gün ışığına çıkartılabileceğini ortaya koymaktadır.

KAYNAKLAR

- AKGÜNDÜZ, Ahmet (1994), "Ebüssuûd Efendi", *İslam Ansiklopedisi*, C. 10, İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- AKSU, Zahid (1998), "Ebussuûd Efendi'nin 16. Asır Osmanlı İmparatorluğundaki Yeri", *Türk Kültüründe İz Bırakan İskilipli Âlimler*, Ankara.
- ÂŞIK ÇELEBİ (yty), *Tercüme-i Tıbre'l-Mesbûk fî Nasâyihî'l-Vüzerâ ve'l-Mülûk*, TBMM Kütüphanesi. Nu: 06 TBMM SS 249.
- BAKIRCI, Selami (2003), "Ebussuud Efendi'nin Kanuni Sultan Süleyman'a Mersiyesi", *EKEV Akademi Dergisi*, S. 16, s. 197-210.
- DAĞLAR, Abdülkadir (2001), *Şeyhülislam Ebussuud Efendi'nin Türkçe Mektupları*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir: Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- ELİAÇIK, Muhittin (2009), "Lefkoşe Kalesinin Fethini İlk Elden Anlatan Mühim Bir Mektup", *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, Konya, s. 21-38.
- GIYNAŞ, Kamil Ali (2013), *Pervâne Bey Mecmuası (İnceleme-Metin)*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Yozgat: Bozok Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- İslam Alimleri Ansiklopedisi* (1991), "Ebussuûd Efendi", C. 14. İstanbul: Türkiye Gazetesi Yayınları, s. 12-23.
- KAYA, Veli (2010), *Ebussuud Efendi'nin Tasavvuf'a ve Sufilere Bakışı*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Şanlıurfa: Harran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- KÖKSAL, M. Fatih (2012), *Mecma'u'n-Nezâ'ir (İnceleme-Tenkitli Metin)*, Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı.

- MORKOÇ ERTEK, Yasemin (2003), *Eğridirli Hacı Kemal'in Camii'n-nezair'i: Metin ve Mecmua Geleniği Üzerine Bir İnceleme*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, İzmir: Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- ÖZCAN, Azmi (1999), "Ebussuûd Efendi", *Yaşamları ve Yapıtlarıyla Osmanlılar Ansiklopedisi*, C. 1. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, s. 388-390.
- PALA, İskender (1996), "Ebussuûd Efendi", *Osmanlı Ansiklopedisi*, İstanbul: İz Yayınları.
- UĞUR, Müctebâ (1974), "Ebussuûd Efendi ve Eserleri", *Diyanet İlmî Dergi*, C. 13. S. 4. Ankara, s. 204-208.
- YAVUZ, Kemal-Yavuz, Orhan (2016), *Kânûnî Sultan Süleyman, Muhibbî Dîvânı*, İstanbul: Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı Yayınları.

ASIL METİN

اولدوغین هر برسئال مقدره جوابا چون قصیده ایدوب رکاب هایون سلیمان
یه ارسال بیوروب بعد النظر سکتواز سفر ینم متوجه اولمشدر در رحما

الله تعالی

کدی هنگام شبابا لدن دم وصلت کی **ک** کدی ایام مشیبا یردی شب فرقت کی
صر صر بادفنا یقدی وجودم خیم سین **ک** چاکا چاکا ایتدی رواق جامه صحت کی
قامتمده عافیت دپاسن الدی روزگار **ک** اکمه و یردی بلا آواره سن خلعت کی
کردش ایام طی ایتدی بسجل عمری **ک** شول سطوری حواریوب ایتدی بخت کی
قرآیام شهر و گز اعام و دهور **ک** قومدی تنده بحال و روصده راحت کی
چو کدی بنیان بدن بوزلدی تمثال جسد **ک** دیر دیوان نده بزیر بوزیلن صورت کی
اعتقاد اتمه محوز دهره بر مکاره در **ک** ایتمز ایتمنه اصلامیل و یا شفقت کی
الدیوب زقوم غم اطعام ایدر نعمت دیو **ک** آله نیش بلا نوش ایتدر رشربت کی
اخلال یردی مزاجه ضعفه یوز طوق **ک** قالمدی اعضاده هر کز قوت و قدرت کی
هر یری دنیا دکر کن بلمدم قیمتلین **ک** یق بره اولدی هبا عمر و کران قیمت کی
تنده نابک و ارایکن صرفایت معانی کینه **ک** اولدی بیچاره بن بیچاره بیبیطاقت کی
ضعفله افتان و رفتان عمر سرحدن کچیپ **ک** برعجب اقلیمه دوشدم عالم غربت کی
هیچ اهلنده انیس و آشناندن کسیر بوق **ک** بولمدم هر کز برنده انیس و یا الفت کی
جیش هر ان ایلدی نالان وجودم کشورین **ک** ملک دیلده لشکر جوز ایتدی و غارت کی
جان مان دل یقلدی قالمدی طاش اوزنه طاش **ک** دست دور جور یله ویران اولان ملک کی
تن حصارن طوب غم یقدی عجب بوم کهنوز **ک** دکر آهم غلغلی شام و سحر نوبت کی
دیگور برح بندنه بریر ایتدکه فغان **ک** آه دلسوزم دخانی کوکله رایت کی
کلدی دراکم خلل کدی مشاعرین شعور **ک** قالمدی برصحت اوزره سمع و یارؤیت کی

اشک پر خون طوبندی سرتاسر جهان اطرافنی **ع** دمدم زیل افقده کورنیاں حمرت کبی
 رونق آیام قلمادی دخی عید شریف **ع** کوزیمه دنیا کورینور غیر ماهیت کبی
 صاف نورم آفاق طوبندی نار استوب فتن **ع** سینہ سوز انہر ایچره آتش حسرت کبی
 بر زمان بیدیکه باغ وراغمه قلد قیہ کذر **ع** کورینوردی هر کاری کاشن جنت کبی
 شمیدی اول حالانکه اولدی جمله سی خوب خیال **ع** عالم رؤیاده ادراک اولنان حالت کبی
 بزم گاه انسر ایکن کورسم کلور شمیدی بکا **ع** سخن کلزار ارم بریتنه وحشت کبی
 نغمه ببل فرج بخش و سرور انجا ایکن **ع** غم فزا اولدی صد ابو پر نکت کبی
 ملک صحته اقامت مدنی اولدی تمام **ع** کورینان شهر عدم اقلیمده رحلت کبی
 ویرسه کردوران زمان قبضه تدبیرک **ع** کورمسک هرگز برنده زحمت و شدت کبی
 اولسه مرقات جلالک پایه بهرام مقر **ع** عین عالم کورمسده عمر نده اول رفت کبی
 صنع بی همتا سنه نسبت وجود کاشتا **ع** طاق کسری قصر قیصر مختصر صنعت کبی
 صائمیم دست حوادثکم تأثیر امیه **ع** ایرمیه ایواننه بر رخنه افت کبی
 فرقدینه هسر و جوزایم اولسکم عنان **ع** آسمان اولسه ترک مهر فلک رتبت کبی
 آفتاب عمر بیکه بر کون ایر ناکه کسوف **ع** عالم تابان ایکن نورک قیلور ظلمت کبی
 داس شکلنده کورینان چرخه صائمیم **ع** حاصلی عمر و فی خلقک بیچمک آت کبی
 یا کمال قبضه قدرت در اهل عالمه **ع** انمغه تیر قضا ی ناوک محنت کبی
 بزم کیتی اهلنک یا کاسه اعمارنی **ع** اکسلوب کم طولدوغن اشعار ایبرالت کبی
 بلکه جمله هیکل افلاک و اوضاع بخوم **ع** عالمک شکل فنا سن بیلدر رهیت کبی
 عالم کون و فساد اصحابنه موت و فنا **ع** مقتضای حکم و طبع و موجب خلقت کبی
 بو کذر گاه فنا صحته امید بقا **ع** ایملک فکر و خیال و باطل اعتدیت کبی
 عالمه بیهوده بقه ایله امعان نظر **ع** صنع استاد از زده ناظر عبرت کبی

هر بری ذرات اكونك نسان حاليله **ك** كشافيد سترجهان ناطق حكمت كبي
 مسكنت تاجيني اكسير سعادت بيل صقن **ك** ايله جاه وجله ميل ويار غبت كبي
 واقف اولمز بارگاه عالمك تريتينه **ك** بليمن صق نعال مسند عزت كبي
 سعي قبل فهم رموز كائنات كير حكيم **ك** كند اسرارينه اير مز عقل ويا فكرت كبي
 علم و عرفان مسلكنده ايلدم سعي جميل **ك** ايتدم ارباب همم ايتد كلري همت كبي
 كشف اسرار دقايقده بسي چكدم عنا **ك** ايتدم اول بابده اهمال ويا غفلت كبي
 مرصدانظاره اولدي كاه اوج كتحضيف **ك** جست وجوده اشكرا ايتدم خارق عادت كبي
 موقف حيرتدن او زكرم مقامه اير مدم **ك** منتهاي راه عرفان وادي حيرت كبي

تم القصيدة بعون الله الملك الوهاب

احمد الوهي بن علي الكوتاهي

حفظهما العفو

رتب الارباب

۳

